

Kielce, dnia xx xxxx 2018 r.

SĄD OKRĘGOWY w Warszawie
Sekcja XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych
ul. Płocka 9
01-231 WARSZAWA

Sygnatura akt: XIII 1U xxxxx/xx

Powód: Jan Kowalski, ul.Nieznana 1/1, 25-150 Kielce

Pozwany: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
ul. Pawińskiego 17/21, 02-106 Warszawa

PISMO PROCESOWE POWODA

W odpowiedzi na przesłaną przez Sekcję XIII Wydziału Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Warszawie, sygn. akt: XIII 1U xxxxx/xx z dnia xx xx 2018 r., otrzymaną w dniu xx xx 2018 r. „Odpowiedź na odwołanie” Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (znak: ZER-PR-xxxx/xxxx z dnia xx xx 2018 r.), **podtrzymuję w całości swoje stanowisko** wyrażone w odwołaniu z dnia xx xx 2017 r. od decyzji Dyrektora ZER MSWiA w Warszawie z dnia xx xx 2017 r. (znak: KRW[KRI] xxxxx/xx) o ponownym ustaleniu wysokości mojej emerytury/renty w dotychczasowej wysokości, tj. w kwocie złotych brutto.

Jednocześnie informuję, że **nie wystąpiłam** do Ministra właściwego do spraw wewnętrznych w trybie art. 8a Ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) o wyłączenie ze stosowania art. 15c, art. 22a, art 24a powołanej wyżej ustawy.

Ponadto:

- 1) wskazuję wartość przedmiotu sporu (WPS) za okres jednego roku w odniesieniu do świadczeń przyszłych, która wynosi złotych brutto.
- 2) wnoszę o oddalenie wniosku Dyrektora ZER MSWiA o zasądzenie na rzecz organu emerytalno-rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzupełnieniu mojego Odwołania **zarzucam** pozwanemu:

1. przywołanie błędnej podstawy prawnej w wydanych decyzjach o ponownym ustaleniu wysokości mojej emerytury/renty, tj. art. 15c/22a w związku z art. 32 ust.1 pkt 1, z jednoczesnym rażącym naruszeniem art. 33 ust. 1, który określa wyłączne przesłanki takiej decyzji, a w konsekwencji bezprawne ponowne jej ustalenie w drastycznie obniżonej wysokości.
2. naruszenie art. 271 §1 Kodeksu karnego poprzez przekroczenie uprawnień i niedopełnienie obowiązków służbowych: „*Funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega krze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.*

UZASADNIENIE

Pozwany – Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, w odpowiedzi na moje odwołanie z dnia 17 sierpnia 2017 r. nie odniósł się merytorycznie do zarzutów sformułowanych przeze mnie w ww. odwołaniu, dotyczących:

- 1) Naruszenia wskazanych przepisów Konstytucji RP **w wymiarze merytorycznym** - art. 2, art. 10, art. 30, art. 32 ust. 1 i ust. 2, art. 67 ust 1 w zw. z art. 31 ust. 3, art. 42 oraz art. 45 ust. 1. (podać artykuły wymienione w swoim odwołaniu)
- 2) Naruszenia wskazanych przepisów Konstytucji RP **w wymiarze formalnym** – ustawa nowelizująca, z uwagi na tryb jej uchwalenia **jest niezgodna z art. 2, art. 7, art. 95 ust. 1, art. 96 ust. 1, art. 104, art. 106, art. 109 ust. 1, art. 119 i art. 120, art. 61 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji RP.** (podać artykuły wymienione w swoim odwołaniu)

Pozwany w swojej odpowiedzi na moje odwołanie nie przytoczył okoliczności, z których wynikałoby, że podstawa zarzutów sformułowanych wobec skarżonej decyzji Dyrektora ZER MSWiA nie istnieje. Nie zakwestionował też okoliczności faktycznych i argumentów natury prawnej. Poprzestał jedynie na zacytowaniu poszczególnych przepisów Ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) zmienionej, moim zdaniem, sprzeczną z Konstytucją RP ustawą nowelizującą z dnia 16 grudnia 2016 r. W związku z powyższym istnieją podstawy do twierdzenia, że pozwany przyznał w tym zakresie rację skarżącemu. Natomiast, zgodnie z art. 207 § 6 k.p.c. sąd może pominąć późniejsze twierdzenia pozwanego, których w odpowiedzi na odwołanie skarżącego zabrakło.

Wartość przedmiotu sporu stanowi kwotę brutto wyliczoną z sumy kwot stanowiących różnicę między emeryturą/rentą pobieraną do 1 października 2017 roku a emeryturą/rentą ustaloną na podstawie ustawy represyjnej od 1 października 2017 roku za okres jednego roku w odniesieniu do świadczeń przyszłych.

Oddalenie wniosku Dyrektora ZER MSWiA o „zasądzenie na rzecz organu emerytalno-rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych” jest zasadne. W oparciu o art. 37 Ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), bezspornie wynika, że w sprawach świadczeń przewidzianych w ustawie, osoby zainteresowane i organy emerytalne są zwolnione z opłat, zaś rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 poz. 1804 z późn. zm.), na które powołuje się Radca Prawny jest aktem prawnym niższej rangi od ustawy. Ponadto żądanie kosztów według norm przypisanych bez udokumentowania nakładu pracy pełnomocnika opiera się na przesłankach nieprawdziwych i niezgodnych z prawem o dowodach, stanowiących rażąco obrazę prawa, polegającą na bezpodstawnym żądaniu.

Pani radca prawny (podać imię i nazwisko radcy) jest etatowym pracownikiem Zespołu Radców prawnych ZER MSWiA w Warszawie, za co pobiera stosowne uposażenie. Natomiast w zakresie etatowych obowiązków radcy prawnego leży między innymi „prowadzenie zastępstwa procesowego organu emerytalnego” patrz: zadania Zespołu Radców Prawnych ZER MSWiA.

Za oddaleniem wniosku o zasądzenie na rzecz organu emerytalno-rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych przemawia ponadto moja bardzo trudna sytuacja materialna po drastycznej obniżce moich świadczeń emerytalnych z kwotyzł do zł brutto, co jest zagrożeniem egzystencji mojej rodziny. W przypadku konieczności poniesienia kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika ZER MSWiA, posiadane stałe dochody moje (..... zł netto) nie będą wystarczały na pokrycie podstawowych i niezbędnych

potrzeb życiowych, które już w tej chwili przekraczają stałe koszty mojego utrzymania.

W zaskarżonej decyzji o ponownym ustaleniu wysokości mojej emerytury/renty policyjnej Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jako jej podstawę prawną, przywołał art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej. Jest to podstawa przytoczona błędnie, albowiem przepis ten określa jedynie formę załatwienia sprawy indywidualnej, w tym przypadku formę decyzji wydawanej przez organ emerytalno-rentowy. Ww. przepis prawa formalnego jest podstawą ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego poprzez wydanie decyzji pierwotnej o ustaleniu prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń z tego tytułu.

Decyzja o ustaleniu prawa do emerytury/renty policyjnej ma charakter deklaratoryjny i może podlegać zmianie, jednakże warunki tej zmiany bądź jej uchylenia muszą być ściśle określone, a także ograniczone ramami czasowymi. Stanowi o tym jednoznacznie art. 33 ustawy emerytalnej, który wymienia enumeratywnie sześć przesłanek upoważniających organ emerytalny do zmiany lub uchylenia decyzji w zakresie określenia wysokości świadczeń pieniężnych. Wskazane tam przypadki, których stwierdzenie może spowodować uchylenie lub zmianę decyzji ustalającej prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokości świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia, mają charakter katalogu zamkniętego. Oznacza to, że okoliczności nie ujęte w tym przepisie nie mogą stanowić podstawy wydania decyzji o ponownym ustaleniu wysokości mojego świadczenia. W szczególności należy wskazać na ust. 1 pkt 1 ww. art. 33 ustawy emerytalnej, który stanowi, że *decyzja organu emerytalnego ustalająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia ulega uchyleniu lub zmianie na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli zostaną przedstawione nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności faktyczne, które mają wpływ na prawo do zaopatrzenia emerytalnego lub wysokość świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia*

W moim przypadku nie przedstawiono jakichkolwiek nowych dowodów ani nie ujawniono żadnych nowych okoliczności uprawniających ZER MSWiA do wydania decyzji o ponownym ustaleniu wysokości mojego świadczenia. Art. 33 ww ustawy określa również terminy po upływie, których Dyrektor ZER MSWiA nie może uchylić ani zmienić uprzednio wydanej decyzji a od wydania decyzji KRW xxxxxx/xx z dnia xx xx 2009 r.obniżającej mi emeryturę na podstawie Ustawy z dnia 18 lutego 1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) zmienionej tzw ustawą „dezubekizacyjną” z dnia 23 stycznia 2009 r. minęło ponad 5 lat. Dowodem takim nie może być informacja z IPN, która nie zawiera w swojej treści żadnych nowych okoliczności nie znanych organowi emerytalnemu wcześniej, tj. w chwili wydania decyzji niesłusznie i bezpodstawnie obniżającej wysokość mojej emerytury tzw ustawą „dezubekizacyjną”z 2009 r.

Mam świadomość, że pozwany wydając decyzje o ponownym ustaleniu wysokości mojej emerytury/renty, mógł czuć się związany tzw. „Informacją o przebiegu służby” przygotowaną przez IPN w przeciwieństwie do Sądu, który związany nią nie jest (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2011 r., II UZP 10/11). Niemniej jednak to Dyrektor ZER MSWiA jest stroną postępowania. Oznacza to, że ma obowiązek merytorycznego odniesienia się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, czego w tym przypadku nie uczynił.

Naruszeniem art. 271 §1 k.k. przez Dyrektora ZER MSWiA było przekroczenie przez niego uprawnień i niedopełnienie obowiązków służbowych. Wynikiem tego było wydanie decyzji drastycznie zmniejszających moje świadczenie emerytalne/rentowe - bez zastosowania prawidłowej podstawy prawnej. Dyrektor ZER MSWiA bezspornie winien wykazać się starannością w ustaleniu stanu faktycznego i okoliczności mających znaczenie prawne czego również nie uczynił.

Od czasu obniżenia mi niesłusznie i bezprawnie mojego świadczenia emerytalnego/rentowego w

2009 r. i ponownie w 2017 r. czuję się osobą represjonowaną. Jestem objęta represjami przez instytucje, które odpowiedzialne są za drastyczne obniżenie mojej emerytury.

W całym moim życiu zawodowym: pracy przez lat w i służbie w milicji jako lata), a potem lat służby jako funkcjonariusz Policji działałem zgodnie z prawem. Teraz nie bacząc na mój staż pracy, nienaganną służbę ani na to co czyniłem zabiera mi się wypracowaną przeze mnie emeryturę. Ta sytuacja, życie w poczuciu krzywdy, ciągły stres wpłynęły na znaczne pogorszenie się stanu mojego zdrowia i zmusiły mnie do podjęcia leczenia, co dodatkowo obciąża mój skromny budżet domowy, a po opłaceniu kosztów stałych niewiele środków pozostaje mi na życie.

Przedstawiając wyjaśnienia i fakty do złożonego odwołania liczę na sprawiedliwą ocenę Sądu i przywrócenie mi wypracowanych i nabytych praw do świadczeń emerytalnych.